

Els Pota-rojos

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal (08755 Castellbisbal)

Coordenades:

Latitud: 41.47492
Longitud: 1.98051
UTM Est (X): 414877
UTM Nord (Y): 4591981

Classificació

Número de fitxa: 08054-64
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVIII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[L'Empaitafocs](#)

Autoria de la fitxa: Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Pota-rojos és un gentilici aplicat als castellsbisbalencs pels habitats dels municipis veïns, sempre amb un to despectiu. El motiu d'aquest gentilici es troba en el color de la terra de Castellbisbal, que és argilosa i de color vermell. En alguns indrets ho és tant, que un cop molla per la pluja és enganxosa i persistent. Aquesta és la causa, que les sabates i espardenyes, tot i rentades, sempre estaven vermelloses. Aquesta explicació es

troba al darrera de que molts del habitants dels pobles veïns parlessin dels castellbisbalencs com dels Pota-rojos. Segons informació proporcionada pel Sr. Josep Mateu, el jovent anava en grup a les festes majors dels altres pobles, i en arribar a l'entrada del poble veí, es descalçava i amagava les sabates en algun marge o matoll, o demanaven a algú que les guardés, per recuperar-les a la tornada. Malgrat que es desconeix l'origen d'aquesta tradició, el fet fou popularitzat pel dibuixant Martí Ribes durant les darreres dècades del segle XX, ja que a cada número de la revista l'Arada dibuixava una tira amb aquest personatge, comentant el que passava al poble de nou. Després el va adoptar l'associació de Comerciants, fins a esdevenir símbol d'identitat de Castellbisbal. MATEU (2007: 140)

Història

Actualment la figura dels Pota-rojos ha estat novament presa com a símbol d'identitat dels veïns de Castellbisbal a partir del naixement de la colla de Diables infantils anomenats d'aquesta manera, i de la introducció d'aquests personatges en les figures i la llegenda de l'Empaitafocs, que explica de forma popular el perquè de l'origen de la terra roja i dels pota-rojos. Si bé originalment el terme pota-rojos era aplicat amb un cert to despectiu, la recuperació d'aquest gentilici ha estat fet com a motiu d'orgull i com a símbol d'identitat positiu.

Bibliografia

- MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1991) El meu poble. Ajuntament de Castellbisbal.